

Cos de jacquard de seda verd amb motius vegetals i florals

Museu actual:

Museu d'Història de Sabadell

Cronologia:

1900-1909

Gènere:

Dona

Procedència:

Barcelona

Cos de vestit de jacquard de seda amb fons verd i ornamentació floral (jonc, fulles d'acant, card) de color gris, coure i blau. Cordat al davant, obertura sencera central, tot i que hi ha una solapa creuada cap a la dreta, acabada amb dos volants arrugats de gasa de seda, de 9 cm i de color verd i coure, i dos botons metàl·lics amb motius florals daurats. Màniga llarga i amb puny acabat amb punta i volants, amb un ribet de grosgrain de color coure. El coll és una tira cordada a darrere, amb costura davantera, i rematat per un grosgrain frisat. Per davant la peça es bufa al pit, on hi ha dues pinces que s'obren, i per darrere presenta dos pleguets laterals i oberts i una taula central, amb dues costures fetes a màquina. La part central està arrugada; la modista va fer dos tallets oberts i amb un trosset de roba cosida, per tal de donar-li amplitud al baix. L'interior de la peça està folrat amb un cotó de ratlles blaves, estructurat amb 13 barnilles coincidents amb les costures, costadets, pinces i tanca. Cordada amb 17 gafets i, al coll, 5 més de tanca de fil. A la part interior veiem una tira de seda amb el nom de la modista estampat. Dessuadores sota la cisa, folrades de cotó llistat. La peça està cosida majoritàriament a mà, excepte les costures més llargues. L'esquena està estructurada a partir d'una costura central i dos costadets per banda, amb costures laterals i dues pinces al davant. El patronatge és invisible a l'exterior: a l'esquena hi ha una taula vertical al centre i la part inferior central està arrugada. La part davantera inferior també està arrugada sobre el ventre.

Creador:

Fanny Ricot

Firma:

Fanny Ricot Barcelona

Fanny Ricot Ruet, a qui de vegades se l'ha anomenat erròniament "Fanny Ricol", va néixer a Lió el 1855 i va morir a Barcelona el 14 d'abril de 1947. És un altre dels noms que arriben als nostres dies a través d'una etiqueta. En el cas d'aquesta modista, s'han pogut localitzar quatre peces: dos cossos de vestit i un vestit sencer, format per cos i faldilla, que van ser realitzats pels voltants de 1900, entre 1899 i 1905. Les peces van ser confeccionades amb materials de qualitat i amb una ornamentació acurada i de certa originalitat, uns acabats interiors molt bons i unes puntades molt característiques que uneixen la cinta a les barnilles interiors. L'etiqueta, que duu inscrit "FANNY RICOT BARCELONA" s'acompanyava amb l'escut reial, que podria ser l'indici que aquesta modista treballava també com a proveïdora de la casa reial.

Fanny Ricot estava casada amb Ezequiel Rouvière, per aquest motiu en algunes ocasions apareix com a Fanny Ricot viuda de Rouvière. La primera referència localitzada és de l'any 1881 on l'Anuario del comercio, de la industria, de la magistratura y de la administración indicava la seva adreça al carrer Avinyó, núm. 4, a la secció de "Modas". Allà s'hi mantingué fins que la Guía Comercial de la Provincia de Barcelona del 1887 la situava al carrer Fernando, núm. 34, com a "modista de la Real Casa", fet que confirmaria que Ricot treballà en algunes ocasions per a la Casa Reial. Probablement va ser força coneguda a Barcelona, sobretot durant les dues primeres dècades del segle XX. Madame Fanny Ricot apareix inscrita a l'Anuari Riera dels anys 1896, 1897 i 1898 a la secció de "Modas (sombreros de señora)" i com a modista emplaçada al carrer Fernando VII, núm. 34, 2n. El 1899 apareix inscrita com a Mme. "Fanní" Ricot, probablement a causa de l'accent. L'any 1900 segueix inscrita a la mateixa adreça, tot i que a partir d'aquesta data ja no apareix més. L'any 1921 el seu renom devia haver augmentat ja que en un text sobre la inauguració d'una obra teatral publicat a la Campana de Gràcia, es feia referència a ella com a modista de la gran burgesia catalana: "Fanny Ricot ja deia a les senyores que no els hi assegurava si estarien els vestits per aquell dia. En Milà tenia tots els "cupès" compromesos, a Borsa hi havia hagut una alça extraordinària..." Malgrat conèixer-ne l'anomenada, i poder afirmar que es tractà d'una modista de prestigi, ara per ara no s'ha pogut localitzar més informació sobre la seva empresa i el seu renom.

Any:

1900-1905

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària civil femenina

Tacte:

Llis

Aspre

Color:

Marrons

Verds

Ornamentació:

Farbalà

Punta

Rivet

Material:

Seda

Enllaços externs:

<http://www.museunacional.cat/ca/colleccio/retrat-de-julieta-fabres-filla-de-lartista/antoni-fabres/011694-d>

Hemeroteca:

<http://hemerotecadigital.bne.es/issue.vm?id=0004806423&search=&lang=ca>

Bibliografia:

AMBROSE, GAVIN; Harris, Paul. Diccionario visual de la moda. Barcelona: Gustavo Gili, 2008.

BANDRÉS OTO, MARIBEL. El vestido y la moda. Barcelona: Larousse, 1998.

BAUDOT, FRANÇOIS. La moda en el siglo XX. GUSTAVO GILI, 2008

BAXTER-WRIGHT, EMMA [ET. AL.] Moda vintage: la evolución de la moda y el vestido en los últimos cien años. Barcelona: Parramón, 2008

BUXBAUM, GERDA (ed.) Iconos de la moda: el siglo XX. Barcelona: Electa, 2007.

CODINA, MÓNICA. "Crear moda, hacer cultura". A: Ars Brevis: anuario de la Cátedra Ramón Llull Blanquerna, n. 10 (2004), p. 43-62. [1]

CODINA, MÓNICA; MONTSERRAT HERRERO (eds.) Mirando la moda: once reflexiones. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2004.

DELPierre, MADELEINE. Le costume: la haute couture de 1940 à nos jours. Paris: Flammarion, cop. 1991

Elio Berhanyer: 50 años de moda: exposició, Museo del Traje, CIPE. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2008.

FIGUERAS SERRA, JOSEFINA. Moda española: una historia de sueños y realidades. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2003.

FUKAI, AKIKO (ed.) Moda: una historia desde el siglo XVIII al siglo XX : la colección del Instituto de la Indumentaria de Kioto Taschen, 2006

GOLBIN, PAMELA. Madeleine Vionnet: puriste de la mode. Paris: Arts décoratifs, 2009

HERRERO, MONSERRAT. "Fascinación a la carta: moda y posmodernidad". A: Nueva revista de política, cultura y arte. N. 72 (nov.-dic. 2000), p. 79-87.

Inspiraciones: Mariano Fortuny y Madrazo: exposición, Museo del Traje – CIPE. Direcció, Eloy Martínez de la Pera Celada; textos, Eloy Martínez de la Pera Celada [et al.]. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2010.

La mirada de Vogue: exposición. Editor, Javier Pascual del Olmo; directora, Yolanda Sacristán; subdirector, Javier Fernández de Angulo; comissari, Rafael Levenfeld; coordinació, María Fitz James Stuart. Madrid: Museo del Traje, Centro de Investigación y Patrimonio Etnológico: Ediciones Condé Nast, 2004.

Manus x machina: fashion in an age of technology. New York: Metropolitan Museum of Art, 2016

MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. "La difusión de la moda en la era de la globalización". A: Papers: revista de sociología, n. 81 (2006), p. 187-204. [2]

MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. "La moda en las sociedades avanzadas". A: Papers: revista de sociología, n. 54 (1998), p. 129-137. [3]

MORALES, MARÍA LUZ. La moda: el traje y las costumbres en la primera mitad del siglo XX. Barcelona: Salvat, 1947.

Mutations: mode, 1960-2000. Exposició. Musée de la mode et du costume (París, França). Paris: Paris-musées, 2000.

NICOLÁS MARTÍNEZ, MARÍA DEL MAR. "Mariano Fortuny y Madrazo: vestidos y tejidos de la colección del Museo del Traje". A: Indumenta: revista del Museo del Traje, n. 0 (2007), p. 113-122. [4]

PARICIO ESTEBAN, PILAR. "El encuadre de la moda en los diarios españoles de información general de ámbito nacional (1900-1994)". A: Revista Latina de comunicación social, n. 28 (2000), p. 1-4. [5]

Paris-couture-années trente. Exposició. Paris-Musées : Sociéte de l'histoire du costume , cop. 1987

REMAURY, BRUNO (ed.) Dictionnaire de la mode au XXe siècle Paris : Regard , cop. 1996

RIVIÈRE, MARGARITA. Diccionario de la moda: los estilos del siglo XX. Barcelona: Grijalbo, 1999.

SAILLARD, OLIVER; DUCHÊNE, VIRGINE, MANESCAU, JACQUELINE. L'homme objet : la mode masculine de 1945 à nos jours. Marseille: Musées de Marseille , 1996

SCOPA-ZUCCHI, OSCAR (ed.). Vogue España 100 años de moda. Madrid; Barcelona; París: Condé Nast, 2000..

SICARD, MARIE-CLAUDE. Lujo, mentiras y marketing: ¿cómo funcionan las marcas de lujo? Barcelona: Gustavo Gili, 2007.

SMITH, PAUL JULIÁN. Contemporary Spanish culture: tv, fashion, art and film. Cambridge: Polity press, 2003.

URREA, INMACULADA. Coco Chanel: la revolución de un estilo. Barcelona: Ediciones Internacionales Universitarias, 1997

URREA, INMACULADA. Desvistiendo el siglo XX. Madrid: Ediciones internacionales universitarias, 1999

VÁSQUEZ ROCCA, ADOLFO. “La moda en la postmodernidad: deconstrucción del fenómeno fashion”. A: Nómadas: revista crítica de ciencias sociales y jurídicas, n. 11 (2005).

VILAR, MARÍA JOSÉ. Estética y tiranía de la moda. Barcelona: Planeta; Madrid: Editora Nacional, 1975.

VV.AA. Moda: una historia del siglo XX. TASCHEN BENEDIKT, 2012

WAUGH, NORAH. The cut of women's clothes 1600 – 1930 London: Faber and Faber, 1968.